

Catalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Johan[n]e Andrea thadeo [et] Philippo co[n]fessoribus.
Cap[itulum]. cvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mense iunij occurrentibus

Fo. cxxv.

mini sacram sibi eucharistiam diuinitus deferebat. Et q̄ spiritu sancto reuelante obitū suum instare prenouerat: t̄ q̄ deus ad hoc sibi abbas tem pānūtūlū miss̄er: ut eum defunctum sepe līteret. Lunc̄ hec omnia ei seriosius enarrasset factō vespere panem de celo r̄ vreuum aque sibi delatum gustauerit: noctē quoq; torā insomne in oratione duxerunt. Qdane h̄o v̄dit pānūtūlū sanctum facie mutatū: quasi ad extrema tendētem. Qui orationem fudit pro se r̄ pro cunctis se in quauct̄bus inuocantibus necessitate. Facta est vox ad eum: q̄ eius fuerat petitio exaudiata. Statimq; presente pānūtūlū in oratiōe sp̄ritū efflauit tertio idus iunij. Videlq; pānūtūlū angelos de celo descendentes: t̄ eius animam in colubē specie ad ethera deferentes corpus quoq; miro odore fragrabat. Lunc̄ abbas fessorum ad sepulchrū parādum non haberet: duo leones subito aduenientes t̄ corpus proni adorantes: terrā instar tumulūrūgib⁹ effoderunt. Pānūtūlū h̄o corpus sancti capa sua involutum sepeliuit. Leonibus quoq; mot abeūtibus palma cum sancti cellula insimil corverunt. Pānūtūlū h̄o dū steret ab angelo conformatu in egyptum reuersus est.

De sancto Timotheo hermita. Cap. cvii.

Timotheo h̄e remita anachorita ī solitudine egypti in desertovastissimo deo seruens mansit annis triginta nullis hominuz penitus cognit⁹ fuit. Quem sanctus abbas pānūtūlū dum p̄ h̄emum illam circuīret: sanctos anachoritas et quirens inuenit. Eum enim triduo desertum perambulasset: repperit cellulā in spelunca iusta palmā virentē t̄ fontē scaturientē. Et cum nemine ibidem vidisset habitatoz̄ p̄stolās vespere conspergit virū vestib⁹ oībus nudū capillis suis opertū videntē inter multitudinem bus baloz. Et dū prima facie visum h̄oīs quasi filistris pertinuerit existimans fantasiaz: ille tandem horatrus pānūtūlū cū eo sedid: ei⁹ vitam sua narravit. Dixit q̄ fuerat monachus cum pluribus in monasterio thebaidis: sed vt deo caret liberlus heremiti petiit: vbi t̄ proprijs manib⁹ laborabat. Ad quē post t̄ps mulier in habitu monachali accedēt: secūt̄ cohabitare petiuit. Ille h̄o charitate mor⁹ spām admisit: t̄ instigante diabolo secūt̄ cōcubuit: t̄ sexdecim annis in peccato cū illa p̄seuerauit: tandem ad corrediens illā reliquit: t̄ ad locū illū deuenit penitentia agens: vbi solis fructib⁹ palme t̄ fontis haustu cōtent⁹ vesteḡ capillorū cōtectus ultra annos. xxi. panē nō gustauerat: nec hōsem videbat. Multasq; a diabolo ifidias p̄tulerat: quas

tandem deo fauente superauerat. Narrauit etiam q̄ dum quodam tempore dolore nimio epatis premeretur vir splēditus sibi apparuit: qui nouacula latus eius aperuit: t̄ electo fecore putredinem ab eo precidit: t̄ corpori reiunitēs sanum vulnus effecit. Nec omnia cum timotheus pānūtūlū enarrasset: refectionem insimul fecerunt: t̄ noctem in oratione vigiles perdurērunt: mane h̄o abbas benedictione vīsi dei susceptra per viam suam profectus est sanctum dimitit. Quomodo aut̄ postmodū in xp̄o quiescerit: vel quo t̄pē soli deo norū est.

De sancto Iohāne Andrea thadeo t̄ philippō cōfessorib⁹. Cap. cvii

Obannes: andre-

as: thadeus: t̄ philippus here
mitē in deserto vastissimo egypti a sancto pānūtūlū prefato re
verti sunt: dum sepulcro sancto
omophryō ad locum suū rediret:
nam duce angelo itinere dierū. iiiij. repperit cel
lulan in loco antī artissimo circūclusam. Dum
q̄ habitatoz̄ prestolaf: ecce veniūt. iiij. seneci
cani vestibus ex palmis contexris induiti facie
squalidi: qui se habitatores cellule afferentes
dicebant se ibidem annis. i. fuisse in uno spiri
tu dño servit̄es. Pānūtūlū quoq; ex noīe salu
tantes cuncta que sibi contigerat enarrabant.
Orātibus quoq; illis. v. panes eisdē de celo di
uinitus apponit. Qui dixerūt abbati q̄ singul
lis dominicis diebus. iiiij. panes a domino per
cipere cōsueuerāt: sed pro hospitīs adūctū: ad
ditus eis fuerat quintus panis. Factaq; refes
tione sc̄i viri abbate pānūtūlū comitati sunt
per militaria. Ie. In qua via v̄dit arbores ame
nas palmarū cītrī amigdalarū t̄ aliorū fructū
melici saporis: de quibus illis mandantib⁹ cū
suauitate gustauit. Lunc̄ illū dimitere vellent;
interrogantur a pānūtūlū de vita ipsorū. Qui
discerunt se fuisse nobilis prosapie de ciuitate
earō studio philosophie vacantes in eorū iu
uenitibus annis. Qui tādem deī celo relicto se
culo ad ipsam heremum vbi eos inuenērat per
uenērunt: vbi sub obedientia t̄ doctrīna cuius
dam sensi fuerant multis annis. Quo decedē
te in sella ipsa permanerant: nihil aliud nisi de
fructibus arborum dieb⁹ singulis degustātes:
dieb⁹ h̄o dñis panes de celo sibi ministratos
ab angelo denote sumētes. Noīa quoq; sua ei
de edisserūt. Quoꝝ prior iohānes: sc̄ds andreas. iiiij. thadeus. iiiij. philippus vocabat. Cū autē
pānūtūlū secūt̄ admitti postulasset. R̄siderunt
non esse sibi a deo datū: mādantes vt ad mona
steriū suū edificatus rediret: t̄ que vidisset in
heremio ceteris ad exemplū referret. Sicq; ab
bas ab eis dimissus ad cenobiū suū reverlus ē.

De sanctis basilide cyrino nabore t̄
nazario martyrib⁹. Cap. cix.